

CHKO KŘIVOKLÁTSKO (OKOLÍ HUDLIC) – 23. září 2022

DOPRAVA: vlakem ze Smíchovského nádraží do Berouna, pak autobusem č. 637 do Hudlic

DÉLKA TRASY: cca 11 km

NÁROČNOST: náročnější, po lesních cestách, postupné stoupání z Hudlic k rozhledně na Krušnou horu – převýšení 240 m, druhá část trasy o stejnou výšku postupně klesá

Na nádraží na Smíchově, a ještě při přestupu na autobus v Berouně, nás obklopovala studená mlha. Docela plynule jsme se dopravili do [Hudlic](#). Tentokrát nás bylo sedmnáct. Ze stanice Hudlice horní jsme se vydali po modré TZ na prohlídku Hudlické skály. Výstup na hudlickou skálu, kterým jsme výlet začínali, vyžadoval značnou obratnost a zdatnost. Všichni ho zvládli a z malého prostoru na vrcholu, obklopeni skalisky, jsme se odměnili výhledem do sluncem ozářené krajiny. Mlha zůstala někde dole u Berounky a celý zbytek dne nás provázelo slunné počasí.

Hudlická skála (487 m n. m. / asi 250 m dlouhá) se nachází na okraji obce Hudlice (okres Beroun) v CHKO Křivoklátsko a tvoří dominantu obce. Je stejně jako několik dalších skalek v okolí Hudlic typickou ukázkou buližnickových skalek, zvaných jinak sluky, nebo cizím slovem monadnoky. Patří k přírodním zvláštnostem berounského regionu.

Uvnitř skály se nachází puklinová jeskyně o délce asi 19 m. V minulosti zde byl těžen kámen a štěrk. Hudlická skála poskytuje krásný výhled do okolí. Na západě uvidíme Krušnou horu s rozhlednou [Máminka](#), kam bude směřovat naše další cesta. Na východě je vidět Beroun, na jihu Hořovicko a Brdská vrchovina.

Pod skalou jsme si udělali společnou startovní fotku a vydali se zpět do obce po modré TZ, kterou jsme pak sledovali lesní, stále mírně stoupající, cestou další čtyři kilometry až na vrchol Krušné hory (606 m n. m.) k rozhledně Máminka. U rozhledny jsme byli v poledne, tak jsme se u její paty utábořili, najedli a odpočali si. Skupina těch, co netrpí výškovou fobií, nebo

s ní svádí litý boj, se vydala po 96 schodech na horní plošinu rozhledny, vysoké 33 m, ze které je krásný kruhový výhled do okolní krajiny plné lesů a skal. (Při dobrých podmínkách lze vidět Šumavu, Klínovec či Ještěd.) Konstrukce rozhledny je velice zajímavá.

Pokračovali jsme ještě jeden kilometr po modré TZ na rozcestí, kde jsme odbočili vlevo na žlutou TZ a pokračovali po stále klesající lesní cestě až na rozcestí s modrou TZ, kde se naše okružní cesta uzavřela. Zbytek trasy do Hudlic (asi dva km) jsme procházeli úsek, který jsme absolvovali dopoledne cestou na Krušnou horu.

Autobus do Berouna nám v Hudlicích o pár minut ujel. Hodinu čekání na další spoj jsme využili procházkou po vsi. Na návsi jsme shlédli kostel, prohlédli si malou, výklenkovou, pěkně opravenou kapličku a zašli jsme se podívat k rodnému domu Josefa Jungmanna. Krásnou roubenku, ve které se narodil a kde je zřízeno jeho muzeum, jsme si mohli prohlédnout jen přes plot. Návštěva je možná po předchozí domluvě. I tak nám zbylo dost času na posezení a odpočinek.

Autobusem přes Beroun a vlakem a na Smíchov jsme se vrátili do Prahy.

Výcházka se vydařila, dost času zabralo cestování.

Honza Šiml